

तातो हावा लुबाट जोगिने उपाय

- सकेसम्म दिउँसो घरबाहिर ननिस्कने,
- निस्कने परे पातलो कपडाले टाउको छोप्ने वा छाता ओड्ने,
- फलफूलको रस र पानी प्रशस्त पिउने,
- धेरै पसिना आएमा जीवनजल पिउने,
- चीसो पानीले नुहाउने,
- कामकाज सकभर बिहान वा बेलुका गर्ने,
- मदिरासेवन नगर्ने,
- सकेसम्म चिया, कफी, सोडा जस्ता पेय पदार्थ नपिउने ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

PRATEEK DAILY

प्रतीक

राष्ट्रिय 'क' वर्ग

दैनिक

eprateekdaily.com

जनहितमा जारी सन्देश

- हावाहुरीबाट बच्न घरको संरचना बलियो बनाऔं,
- हावाहुरी चल्न थालेपछि झ्याल-ढोका बन्द गरौं,
- छतका गमला सुरक्षितरूपमा राखौं,
- जस्तापातालगायतका वस्तुहरू खुला नछाडौं,
- सवारीसाधनमा रहेका हावाहुरी चलेमा सवारीसाधन रोकेर सुरक्षित स्थानमा बसौं,
- हावाहुरीबाट हुने क्षति कम गर्न पूर्वतयारी एवं सतर्कता अपनाऔं ।

वीरगंज महानगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

❖ वर्ष ३७ ❖ २०८१ जेठ २३ गते बुधवार // मृत भस्म नबन्नेमा भिक्को भैकन बल्नुछ // 2024 June 05 29 Wednesday ❖ मूल्य ५/- ❖ पृष्ठ सङ्ख्या ६ ❖ अङ्क २७३

कर्मचारी हटाएपछि नारायणी अस्पतालको सेवा प्रभावित दन्त र फार्मसी सेवा बन्द, अस्पतालका अन्य सेवाहरू पनि प्रभावित

प्रस, वीरगंज, २२ जेठ/

नारायणी अस्पतालले दरबन्दीमा नरहेका करार र दैनिक ज्यालादारीमा कार्यरत चिकित्सक, रेडियोजिस्ट, स्टाफ नर्स गरी ४७ जना कर्मचारीलाई मङ्गलवारदेखि लागू हुनेगरी हिजो सोमवार सूचना प्रकाशित गरी हटाएपछि यो विषयलाई लिएर विवाद शुरू भएको छ। यस अघिका मेडिकल सुपरिटेन्डेन्ट डा चित्तरञ्जन साहको पालामा अस्पताल विकास समितिको २०८० माघ १० गतेको बैठकले दैनिक ज्यालादारीमा ११७ जना, करारमा १७ जनाको म्याद थप गर्दै अस्पतालमा काम गर्दै आएका ३१ जनालाई व्यवस्थापन गर्ने निर्णय गरेको थियो। त्यसपछि कुल १६५ जना दैनिक ज्यालादारी, करार र त्यस अघिदेखि काम गरिरहेका कर्मचारीहरूको व्यवस्थापन गरिएको थियो। यसरी व्यवस्थापन गरिएका कर्मचारीहरूमध्येका ४७ जनालाई हिजो सूचना जारी गर्दै निमित्त मेसु डा एनामुल हकले प्रशासनिक निर्णयबाट हटाएका थिए। यहीभित्रका थप कर्मचारीहरूलाई पनि हटाउने तयारीमा उनी रहेको स्रोतले जनाएको छ। लामो समयपछि नारायणी अस्पतालमा कार्यरत ४७ जना कर्मचारीलाई एकसाथ हटाइएको हो। नारायणी अस्पतालमा विगतभन्दा अहिले धेरै सेवास्विधा थपिएका छन्। २५० शय्याको यो अस्पतालमा अहिले चार सय बढी बिरामीलाई भर्ना गरी सेवा प्रदान गरिँदै आएको छ। क्षमताभन्दा बढी शय्याका बिरामीहरूलाई सेवा दिनका लागि सोही अनुसार दैनिक ज्यालादारी, करारमा चिकित्सक, स्वास्थ्यकर्मी, सफाइकर्मी कर्मचारीहरू राखिएको अस्पताल विकास समितिका अध्यक्ष धीरजकुमार गुप्ता बताउँछन्। ४७ जना स्वास्थ्यकर्मीलाई हटाइएपछि

तस्वीर: फाइल

आज अस्पतालमा जनशक्तिको अभावमा दन्त र फार्मसी सेवा बन्द भएको अध्यक्ष गुप्ताले बताए। कर्मचारीहरू हटाइएपछि आइसियु, सिसियु, एनआइसियु, डायलाइसिस, रेडियोग्राफी, इको, एमआरआई, बीमा फार्मसीका साथै अस्पतालको आन्तरिक सफाइ पनि प्रभावित भएको बताइन्छ। सेवा विस्तार गरिएको तर सोअनुरूप कर्मचारीको दरबन्दी नभएपछि तीन दशक अघिको जनशक्तिबाट वर्तमान अवस्थामा अस्पतालमा सेवाप्रवाह गर्न गाह्रो हुने कर्मचारीहरू बताउँछन्। राजनीतिक परिवर्तनसँगै विकास समिति परिवर्तन, कर्मचारीहरू हटाउने परिपाटी नारायणी अस्पतालमा नौलो होइन। जसपा नेपाल विभाजन भएर उपेन्द्र यादव स्वास्थ्यमन्त्रीबाट हटेर प्रदीप यादव सोही मन्त्री बनेपछि जेठ १३ गते मेसु परिवर्तन गरिएको थियो। निमित्त मेसु डा हकले कार्यभार सम्हालेको एक सातामा ४७ जना कर्मचारीलाई हटाउनु पूर्वतयारी रहेको देखिन्छ।

नारायणी अस्पताल पाँच सय शय्याको स्वीकृत भइसकेको छ। यसका लागि भौतिक संरचना निर्माणको ठेक्का पनि भइसकेको छ तर सोविरुद्ध ठेकेदार कम्पनी सर्वोच्च अदालतमा पुगेकोले यो मुद्दा विगत पाँच वर्षदेखि टुङ्गो लाग्न सकेको छैन। अहिले पनि यो मुद्दालाई अदालतले हेर्दै विचाराधीन अवस्थामा राखेको छ। पाँच सय शय्याको लागि अस्पतालमा एक हजार दुई सय जनशक्तिको आवश्यकता पर्छ तर नारायणी अस्पतालमा अहिले पनि तीन दशक अघि निर्धारित १९२ जनाको दरबन्दी कायम छ। यसबाहेकका अतिरिक्त जनशक्ति विकास समितिमाफत कार्यरत छन्। विकास समितिमाफत कार्यरत जनशक्तिलाई निमित्त मेसु हकले नियमविपरीत हटाएका छन्। समितिमा उनी सदस्यसचिव हुन्। सात सदस्यीय समितिको सहमति नलिएर उनले प्रशासनिक निर्णय भनेर नयाँ शैली अपनाएका छन्। विकास समिति रहेको अस्पतालमा प्रशासनिक निर्णय भने कानूनविपरीत हुने जानकारहरू

बताउँछन्। निमित्त मेसु डा हक आर्थिक समस्याका कारण कर्मचारीहरू हटाउनुपरेको जिकिर गर्छन्। विगत आठ महिनादेखि कर्मचारीहरूलाई तलब खुवाउन नसकिएकाले थप आर्थिकभारबाट अस्पताललाई जोगाउन ४७ जना कर्मचारीलाई हटाउनुपरेको उनको तर्क छ। उनले कर्मचारी हटाउँदैंमा सेवा अवरुद्ध नहुने तर केही समस्या आइपुग्ने बताए। उनले अहिलेको समस्यालाई समाधान गर्ने प्रयास भइरहेको बताए। यसैबीच, विकास समितिका अध्यक्ष गुप्तासहित समितिका सदस्यहरू रमेश चौधरी, किरणकुमारी शर्मा र अक्षयकुमार झाले संयुक्त विज्ञापित जारी गर्दै निमित्त मेसुले कर्मचारी हटाएकामा विरोध जनाएका छन्। उनीहरूले अस्पतालमा सिर्जित समस्याको जिम्मेवार मेसु हुने बताएका छन्। अस्पतालमा सेवा विस्तार गरिएपछि सोअनुरूप जनशक्ति अभाव भएको अवस्थामा भएका कर्मचारीहरूलाई विनासहमति हटाउने काम सहज नहुने बताएका छन्।

नेपाल पत्रकार महासङ्घको सदस्यता विवाद झनै जेलिँदै जारी नयाँ सदस्यता सूचीमा पनि धेरैको विरोध

तस्वीर: फाइल

प्रस, वीरगंज, २२ जेठ/ नेपाल पत्रकार महासङ्घको सदस्यतासम्बन्धी विवाद टुङ्गो लाग्नको साटो झनै जेलिँदै गएको छ। जेठ २६ गते सबै शाखाको निर्वाचन सम्पन्न गर्ने गरी महासङ्घले जेठ १३ गते बेलुकी सदस्यता टुङ्गो लगाएर नाम सार्वजनिक गरेलगत्तै देशभर सो विषयलाई लिएर शाखा र महासङ्घका पदाधिकारी सदस्यहरूले विरोध गरेका थिए। नयाँ सदस्यता वितरण, नवीकरणलगायतका विषयमा महासङ्घले विधानसम्मत काम नगरेको भन्दै प्रेस चौतारी नेपाल, नेपाल प्रेस युनियन र समाजवादी प्रेस सङ्गठनले महासङ्घको केन्द्रीय कार्यालयमा तालाबन्दी गरेको थिए। यसैगरी, महासङ्घमा आबद्ध पाँचजना सचिव र चारजना सदस्य गरी नौजनाले संयुक्त विज्ञापित प्रकाशित गर्दै सदस्यता टुङ्गो लगाएर मात्र निर्वाचन गर्न निर्वाचन समितिसँग आग्रह गरेका थिए। तालाबन्दी, विज्ञापितद्वारा महासङ्घको सदस्यतासम्बन्धी विवाद चुलिएपछि अध्यक्ष विपुल पोखरेलले केही दिन अघि महासङ्घले आधिकारिकरूपमा सदस्यतासम्बन्धी टुङ्गो

नलाएको र सो कार्य सम्पन्न गर्नका लागि तालाबन्दी खोल्न आह्वान गरेपछि विरोधी समूहहरू र अध्यक्ष, महासचिवबीच दुई बुँदे सहमति भएपछि तालाबन्दी खुलेको थियो। यसैबीच, सोमवार राति महासङ्घले सदस्यता सूची सार्वजनिक गरेपछि विवाद झनै बढेको छ। महासङ्घले जारी गरेको नयाँ सदस्यता सूची झनै विरोधाभासपूर्ण रहेको र त्यसमा सहमत हुने अवस्था नरहेको प्रेस चौतारी नेपालका अध्यक्ष गणेश बस्नेतले बताएका छन्। यसैगरी, सदस्यताको नयाँ सूची झनै त्रुटिपूर्ण रहेको भन्दै पत्रकारसम्बद्ध विभिन्न संस्थाहरूले विरोध गरेका छन्। प्रेस सेन्टरबाहेक पत्रकारसँग आबद्ध नेपाल प्रेस युनियन, समाजवादी प्रेस सङ्गठन, प्रेस मञ्चले विरोध गरेका छन्। यता सदस्यता विवाद सम्बन्धलाई लिएर नेपाल पत्रकार महासङ्घ, पर्सामा समाजवादी प्रेस सङ्गठन, पर्साले लगाएको तालाबन्दी यथावत् छ। सङ्गठनका सचिव बृजलाल पासवानको सदस्यता नवीकरण नगरिएको र सदस्यताको लागि आवेदन भरेका श्याम सर्राफको जिल्लाबाट (बाँकी पाँचौं पातामा)

बझियानमा धानको बीउ छर्ने तयारी, थरुहटमा शुरू दुवैतर्फका किसानहरू मललाई लिएर चिन्तित

ओमप्रकाश चौधरी/धर्मेश चौरसिया, २२ जेठ/ पर्साले जिल्लाको गण्डक नहरदेखि

जेठ २० गतेदेखि नै थरुहट क्षेत्रका किसानहरू अगहनी धानखेतीको तयारीमा

गर्ने यहाँका किसानहरूको तयारी छ। धानको बीउ रोप्ने क्रममा किसानहरूलाई

साल्ट ट्रेडिङ कम्पनीबाट सहकारी संस्थाहरूले मल ल्याउने तर आफूहरूलाई उपलब्ध नगरेको किसानहरूको आरोप छ। कृषि सामग्री कम्पनी लिमिटेड र साल्ट ट्रेडिङ कम्पनीबाट कृषि सहकारीले कति मल ल्याए, कसरी बिक्री वितरण गरे भन्ने विषयमा पालिका र वडापालिकाहरूले चासो देखाएका छैनन्। एक बिघामा धानको बीउ छर्नका लागि एक किलो डिएपी मल आवश्यक हुन्छ। धानको बीउ २० देखि २५ दिनमा तयार हुन्छ। अहिले थरुहट क्षेत्रका किसानहरू नेपाली बजारमा डिएपी मल नपाएपछि सीमावर्ती भारतीय बजारबाट महँगो मूल्यमा खरीद गरी गर्जो टाढै छन्। भारतीय बजारमा डिएपी मल प्रतिबोरा (५० किलो)को नेरु तीन हजार तीन सय पर्छ। यही डिएपी मल नेपालमा भने प्रतिबोरा (५० किलो)को रू दुई हजार पाँच सय पर्छ। नेपाली मलको तुलनामा भारतीय मल महँगो मूल्यमा खरीद गर्नुपर्ने (बाँकी पाँचौं पातामा)

तस्वीर: प्रतीक

जुटेका छन्। उनीहरूले अहिले धानको बीउ छर्न काम शुरू गरेका छन् र आगामी असारको पहिलो सातादेखि धान रोपाईं

आवश्यक पर्ने डिएपी मल भने सहज उपलब्ध छैन। कृषि सामग्री कम्पनी लिमिटेड र

सिम्रौनगढ नपाद्वारा कृषि मिटरको भुक्तानी

प्रस, सिम्रौनगढ, २२ जेठ/ सिम्रौनगढ नगरपालिकाले आफू मातहतका किसानहरूले जडान गरेका

दाबी गर्न आग्रह गरे। कार्यक्रममा उपप्रमुख नजमु शेहर, प्रमुख पशुशास्त्री अधिकृत

कृषि मिटरको भुक्तानी गरेको छ। नगरप्रमुख किशोरीप्रसाद कलवारले कृषि मिटरको भुक्तानी नगरपालिकाले गर्ने घोषणा गरेअनुरूप मङ्गलवार नेपाल विद्युत् प्राधिकरण सिम्रौनगढका प्रमुख तैयब अन्सारीलाई २० लाख रुपैयाँको चेक हस्तान्तरण गरे। कृषि मिटर बिलको भुक्तानी गर्दै उनले गत साउनदेखि आगामी असारसम्मको कृषि बिल रिडिड गरेर हुने भुक्तानीका लागि नपामा माग

जयनारायणप्रसाद यादव, कार्यपालिका सदस्यहरू आशीर्वाद ठाकुर, रामएकबालप्रसाद यादव, विवेक मेहता, रामदिनेशप्रसाद यादव, सुरेन्द्रप्रसाद जयसवाल, जवाहरसाह कानु, मीना देवी, अवधेश सहनी, दीनदयालप्रसाद मुखिया, अरविन्द मुखिया, नन्दकिशोरप्रसाद जयसवाल, एजुलश अन्सारी, राजकुमार यादव, शिवमङ्गल कुशवाहालगायतको सहभागिता थियो।

विचारसार र सूक्तिहरु

सहनशील मानिस कुनै कारणले शान्त छ भने यो ठान्नुहुन्न कि जसैंग हिंमत्त छैन ।

प्रकाशक : प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. . वीरगंज-११

प्रधान सम्पादक : जगदीशप्रसाद शर्मा

व्यवस्थापक/सम्पादक : विकास शर्मा

सम्पादक : शत्रुघ्न नेपाल/ खड्गबहादुर श्रेष्ठ (प्रताप)

समाचार सम्पादक : आरके पटेल

बारा विशेष प्रतिनिधि : गम्भीरा सहनी

मद्रक: प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. (अफ-सेट छापाखाना)

त्रिभुक्ति सिनेमा रोड, श्रीपुर, वीरगंज-११ (नेपाल), पोस्ट बक्स नं. ७८, फोन नं. ०५१-५२३१०५, ५२५९२२

email: prateekdaily@gmail.com, prateekdaily@yahoo.com

Website: www.eprateekdaily.com

को दोषी, को निर्दोष ?

नारायणी अस्पताल वीरगंजमा यतिखेर कर्मचारी हटाएको विषयलाई लिएर विवाद सिर्जना भएको छ । सरकारले पाँच सय शय्याको अस्पताल घोषणा गरेर सो अनुरूपको भौतिक संरचना निर्माणको प्रक्रिया अगाडि बढाउँदा विवादका कारण पाँच वर्षदेखि सर्वोच्च अदालतमा मुद्दा विचाराधीन छ । अदालतमा मुद्दा विचाराधीन भएकोले पाँच सय शय्याको अस्पताल निर्माण हुन सकेको छैन । पाँच सय शय्याको अस्पतालका लागि ११९४ जना जनशक्ति आकलन गरिएको छ । तर अस्पतालमा तीन दशक अघिको बरबन्दी अनुसार १९४ जना मात्र कार्यरत छन् । नारायणी अस्पताल देशकै पुरानो अस्पतालमध्ये एक हो । पछिल्लो समयमा यो अस्पतालमा सेवासुविधाहरू बृद्धि भएका छन् तर सो अनुसारको जनशक्तिको अभाव छ । यही कुरालाई दृष्टिगत गरेर अस्पताल विकास समितिले नौ महीना अधि करार, दैनिक ज्यालादारीमा प्राविधिक, प्रशासनिक र सफाइकर्मीहरू बहाल गरेको थियो । अस्पतालबाट प्रवाह हुने डायलाइसिस, मुटु परीक्षणका लागि क्याथ ल्याब, सर्जिकल, मेडिकल, वन्त, आँखा, बाल बहिरङ्ग, बर्न र प्रसूतिलगायतका सेवाहरूका लागि प्राविधिकलगायतका कर्मचारीहरू बहाल गरिएकामा अहिले खर्चै नियुक्त भएका मेडिकल सुपरिटेन्डेन्टले एकै दिन ४७ जना कर्मचारीलाई हटाएका छन् ।

राजनीति हाबी रहेको नारायणी अस्पतालमा सत्ता परिवर्तनसँगै अस्पताल विकास समितिका पदाधिकारी परिवर्तन हुने, मेसु परिवर्तन हुने अनि उनीहरूबाट कर्मचारीहरू हटाउने अनि भर्ना गरिने परम्परा छ । यस अधिका समयमा पनि यही भएको हो । अस्पताल विकास समितिको अध्यक्षमा धीरज गुप्ता र मेसुमा डा चित्तरञ्जन साह आएपछि उनीहरूले सहकार्यमा चिकित्सक, स्वास्थ्यकर्मी, प्रशासनिक र सफाइ कर्मचारी गरी एकैपटक १६१ जनालाई नियुक्त गरे । अस्पतालमा कुन सेवाका लागि कति कर्मचारी आवश्यक छन्, त्यसको लेखाजोखा गरिन्छ । राजनीतिक, सामाजिक दबाब अनि आर्थिक प्रलोभनमा कर्मचारीहरू भर्ना गरिने परम्परा रहँदै आएको छ । अस्पताललाई सुविधासम्पन्न बनाएर बिरामीहरूको उपचारमा सघाउने कार्यमा सरकार, अस्पताल विकास समिति, राजनीतिक दलहरू प्रतिबद्ध देखिएकै छैनन् । यस अधिका जसपा नेपालबाट उपप्रधान एवं स्वास्थ्यमन्त्री उपेन्द्र यादव परिवर्तन भएर सोही पार्टीबाट अलगिएका सांसद प्रवीण यादव अहिले स्वास्थ्यमन्त्री भएका छन् । उनको आगमनसँगै जेठ १३ गते अस्पतालको मेसु परिवर्तन भएर डा चित्तरञ्जन साहको ठाउँमा निमित्त मेसुमा डा ऐनामुल हक बहाल भए । उनी आएको एक सातामा पुराना मेसुको पालामा बहाल भएका कर्मचारीहरूमध्ये ४७ जनालाई एकैसाथ हटाइएको छ भने बाँकीलाई पनि क्रमशः हटाइने आशङ्का छ । यसो हुनुको एउटै कारण हो, आफ्नाहरू भर्ना गर्ने ।

अस्पतालमा गलत संस्कारको विकास भएकोले अहिले भएको क्रियाकलापलाई धेरैले सामान्यरूपमा लिएका छन् । एक पक्ष आएपछि भर्ना गर्ने र अर्को पक्ष आएपछि निकाल्ने परम्परा नारायणी अस्पतालमा जारी छ । विकास समिति, मेसुको आयु लम्बिएको खण्डमा बहाल गरिएका कर्मचारीहरू टिकाउ हुने नत्रभने हुनै पर्ने नियम चलिआएको हो । यसमा को दोषी, को निर्दोष भन्ने देखिन्छ । विधिविधान अनुसार कर्मचारी भर्ना गरिएको भए अहिलेको अवस्था सिर्जना हुने नै थिएन ।

बजेट, मधेस, पर्सा र वीरगंज

आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को लागि सदनमा अर्थमन्त्रीले १८ खर्ब ६० अर्बको बजेट प्रस्तुत गर्नुभएको छ । गत आवमा १७ खर्ब ५९ अर्बको बजेट पेश भएकोमा मध्यावधि समीक्षाको नाउँमा त्यसलाई संशोधन गरेर १५ खर्ब ३० अर्बमा झारिएको थियो । तर हिजो मङ्गलवारसम्ममा त्यसमध्ये पनि जम्माजम्मी ११ खर्ब १६ अर्ब मात्र खर्च हुन सकेको छ । त्यसैगरी बजेटमा करबाट नयाँ आवमा १२ खर्ब ६० अर्ब राजस्व सङ्कलन हुने प्रक्षेपण प्रस्तुत गर्नुभएकोमा विगत आवमा करबाट १३ खर्ब पाँच अर्ब सङ्कलन हुने भनिएकोमा बजेट प्रस्तुत हुने दिनसम्म जम्मा ६० प्रतिशत अर्थात् सात खर्ब सात अर्ब मात्र सङ्कलन भएको छ । यस पृष्ठभूमिमा हेर्दा नयाँ आवमा कसरी एकाएक राजस्व सङ्कलन र अनुदान बढ्छ, बृद्धि नसकिने भएको छ । सरकारले १८ खर्ब ६० अर्बमध्ये राजस्वबाट १२ खर्ब ६० अर्ब ३० करोड, वैदेशिक ऋणबाट दुई खर्ब १७ अर्ब ६७ करोड र आन्तरिक ऋणबाट तीन खर्ब ३० अर्ब बेहोर्ने प्रस्ताव गरेको छ ।

खर्चतर्फ भने ११ खर्ब ४० अर्ब ६६ करोड, पूँजीगततर्फ तीन खर्ब ५२ अर्ब ३५ करोड र वित्तीय प्रावधानमा तीन खर्ब ६७ अर्ब १८ करोड प्रस्ताव गरेको छ । वास्तविक उठती राजस्वको हेक्का नै नराखी बढ्दो चालू खर्चलाई पूरा गर्न उठ्ने राजस्व, अनुदान र ऋणको रकम बढाएर राखिएको भान हुन्छ । यस अर्थमा यो बजेट धरातलमा उभिएको छैन र यसको परिणति पनि गत वर्षको बजेटजै उठ्ती र खर्च सबै ६० प्रतिशतकै हाराहारीमा हुने सम्भावना देखिन्छ ।

बजेटका विभिन्न क्षेत्रहरू जस्तै उद्योग, कृषि, स्वास्थ्य र शिक्षा, विज्ञान प्रविधि जस्ता क्षेत्रहरूमा गरिएको विनियोजनका सम्बन्धमा विषयविज्ञहरूले आआफ्नो प्रतिक्रिया दिनु नै हुनेछ । तसर्थ हामी यसका चिरप्रतीक्षित संविधानद्वारा प्रदत्त 'घरघरमा सिंहदरबार' पञ्चायत ल्याइएको लोकतान्त्रिक गणतन्त्रिक व्यवस्थाको पृष्ठभूमिमा बजेटको समीक्षा गरौं । यस बजेटमा प्रदेश र स्थानीय तहका लागि पाँच खर्ब ६७ अर्ब विनियोजन भएको छ । यसमा वित्तीय समानीकरण अन्तर्गत प्रदेशलाई ६० अर्ब र स्थानीय तहलाई ८० अर्ब विनियोजन गरिएको छ । त्यस्तै, सशर्त अनुदान प्रदेशको लागि २५ अर्ब ८४ करोड र स्थानीय तहको लागि दुई खर्ब ८८ करोड गरी जम्मा दुई खर्ब ३४ अर्ब ७३ करोड विनियोजन भएको देखिन्छ । समपूरक अनुदान प्रदेशलाई छ अर्ब ७० करोड र स्थानीय तहलाई सात अर्ब विनियोजन गरिएको

छ । विशेष अनुदानतर्फ प्रदेशको लागि चार अर्ब ४० करोड र स्थानीय तहको लागि आठ अर्ब ५० करोड विनियोजन भएको छ । राजस्व बाँडफाँडतर्फ भने प्रदेश र स्थानीय तह गरी एक खर्ब ५९ अर्ब हस्तान्तरण हुने सरकारको अनुमान छ ।

भनेर उल्लेख छ तर गत वर्ष सङ्घीय मन्त्रालयहरूले पाँच अर्बसम्मको आयोजना आफैँले सञ्चालन गरे, जसको व्यापक विरोधपछि सङ्घ सरकारले ३० अर्बभन्दा घटीको योजना सङ्घीय मन्त्रालयले सञ्चालन नगर्ने निर्णय गरेको छ । यस

आवको बजेटमा २७ अर्ब ९५ करोड मात्र विनियोजन भएको छ । नेपालमा वार्षिक करीब सात लाख मेट्रिकटन खादको आवश्यकता भएपनि सरकारले चार लाख मेटन मात्रै आयात गर्ने गरेकोले सीमान्त क्षेत्रका किसानहरूले भारतबाट

स्वतन्त्र विचार

विनोद गुप्ता

अन्तमा वीरगंजतिर लागौं । मधेस आन्दोलन भएदेखि सौताको छोरामा दरिएको यस शहरमा न त अस्पतालको लागि एक अर्ब आयो, न रङ्गशालाको लागि कुनै रकम विनियोजन भयो । गर्मीयाममा काकाकुल बन्दै गएको यस शहरको छपकैया र रेलवे लाइन सडक, एक नम्बर र दुई नम्बर बाइपासमा पानीको पाइप ओछ्याउने योजनासमेत पर्न सकेन ।

गत आवमा यसरी प्रदेश र स्थानीय तहका लागि पाँच खर्ब ७४ अर्ब विनियोजन भएकोमा यस आवमा सात अर्बले बढाइएको छ । विनियोजित रकम आव २०८०/८१ मा कुल बजेटको ३३ प्रतिशत थियो भने आगामी आव २०८१/८२ मा यो ३० प्रतिशतमा झरेको छ । त्यसैगरी, सामान्य सिद्धान्त अनुसार पनि समपूरक अनुदान क्रमशः बढ्नुपर्नेमा आव २०७५/७६ मा समपूरक अनुदान कुल बजेट रकमको अनुपातमा प्रदेशको लागि १०.५ प्रतिशत रहेकोमा आव २०८०/८१ मा यो घटेर ८.३ प्रतिशत र प्रस्तावित बजेटमा ७.९ प्रतिशत हुने पुगेको छ । अर्कोतर्फ स्थानीय तहको लागि सशर्त अनुदान आव २०८०/८१ मा कुल अनुदानको ६.५ प्रतिशत रहेकोमा आगामी बजेटमा यो बढेर ६.७ प्रतिशत पुगेको छ । स्थानीय तहको लागि अनुकूल भएपनि प्रदेशको लागि यो व्यवस्था तनावपूर्ण हुने देखिन्छ । त्यस्तै, समपूरक अनुदान प्रदेशको लागि आव २०८०/८१ मा कुल बजेटको ८.३४ प्रतिशत रहेकोमा आगामी बजेटमा सात प्रतिशतमा झारिएको छ । आव २०८०/८१ कै बजेटमा प्रदेश प्रहरीको व्यवस्था गर्ने घोषणा गरिएकोमा आगामी आव २०८१/८२ को लागि गृह मन्त्रालयको लागि छुट्टाइएको एक खर्ब ९९ अर्बको बजेटमध्ये ९९.८ प्रतिशत सङ्घको लागि मात्रै भएकोले प्रहरी समायोजन यस वर्ष पनि नगर्ने मनसायमै सरकार रहेको बुझिन्छ । एकातर्फ राष्ट्रपति महोदयले दुई घण्टा लगाएर सरकारको नीति तथा कार्यक्रम वाचन गर्दा सरकारको जोड संविधानको कार्यान्वयन र सङ्घीयताको सबलीकरणमा केन्द्रित थियो । तर प्रस्तुत भएको बजेटले संविधानका साथसाथै २०१७ सालको Business Allocation Rule को पनि उल्लङ्घन गरेको पाइन्छ । किनभने यस नियमावली अनुसार सङ्घका मन्त्रालयहरूले गौरवका आयोजना तथा रणनीतिक आयोजनाको चुनाव र कार्यान्वयन गर्ने

बजेटमा त्यसको पालना हुन्छ वा हुँदैन हेर्न बाँकी नै छ । तर समग्रमा मूल्याङ्कन गर्दा सङ्घ सरकार प्रदेशलाई पूर्णरूपले पड्गु बनाएर राज्य उद्भूत छ र विकास निर्माणको काममा सकेसम्म आफैँ वा थोरबहुत स्थानीय तहबाट गराउन चाहन्छ । त्यस्तै हो भने बहु संविधान संशोधन गरेर प्रदेश नै खारेज किन नगर्ने ? तर कुनै पनि राजनीतिक दल यो गर्न इच्छुक होला जस्तो लाग्दैन किनभने प्रदेश खारेज गर्दा यिनले खानेपिउने बन्दोबस्त मिलाइदिएका कार्यकर्ताहरू विलुक्तबन्दा पर्ने र अन्तमा केही सीप नलागे काठमाडौँ गई आआफ्ना नेताहरूलाई कोपर्ने भयको मनोविज्ञानले ग्रस्त भएको जस्तो लाग्छ । अन्तमा संक्षेपमा भन्नुपर्दा यो बजेट पनि 'कौवालाई बेल पाक्यो हर्ष न बिस्मात' जस्तो भएको छ, आम जनतालाई ।

अब कुरा गरौं अन्नको भण्डार भनिएको मधेस प्रदेशको । २०८१/८२ लाई कृषि दशक घोषणा गर्दै सरकारले मधेसलाई कृषि हब बनाउने घोषणा गरेको छ । मधेसमा औं प र केरा खेतीको प्रवर्द्धनका साथै उखुखेतीको लागि दुई अर्ब २५ करोड विनियोजन भएको छ । त्यस्तै, कृषि उत्पादन बढाउन सराही र रौतहटका २२ हजार चार सय हेक्टरमा नवीनतम यान्त्रिक सिंचाइ आयोजना सञ्चालन गर्ने घोषणा गरेको छ । तर वास्तविकता के छ भने समग्रमै कृषि दशक घोषणा भएको पहिलो वर्षमै यस क्षेत्रको बजेट कटौती भएको छ । बजेटमा आगामी आवमा कृषिको लागि ५७ अर्ब २९ करोड बजेट विनियोजन भएको छ, जबकि चालू आवको बजेटमा ५८ अर्ब ९८ करोड विनियोजन गरिएको थियो । यसरी कृषि क्षेत्रको बजेट एक अर्ब ६९ करोडले घटेको देखिन्छ । त्यसैगरी, देशमा मलखाद कारखाना बनाउने सुरसार्ने छैन तर मलखादको अनुदानसमेत बढाइएको छ । चालू आवमा मलखादको लागि ३० अर्ब विनियोजन गरिएकोमा आगामी

कालोबजारमा खाद किनेर भारतीय सीमा सुरक्षाबल र नेपालका सुरक्षाकर्मीको गाली बेइज्जती खेप्दै ल्याउनुपर्ने बाध्यता घट्नुको साटो झन् बढ्ने भएको छ । भाषणमा जे भनिए पनि बजेटले सरकारको सोचाइको वास्तविकता प्रस्ट्याउँछ । सरकार मधेसलाई नारामा मात्र अन्नको भण्डार भन्नु रुचाउँछ भन्ने कुरा पुनः पुष्टि भएको छ । मधेसबाट अब झरौँ, आफ्नै पर्सा जिल्लातर्फ र कुरा गरौँ सिंचाइको । गण्डक नहरले आफ्नो क्षेत्रमा ४५ हजार बिघामा सिंचाइ सुविधा उपलब्ध गराउने भनिन्छ । तर एक त यसमा कहिले समयमा पानी आउँदैन र आए पनि पर्याप्त मात्रामा नआउने समस्या छ । तर नहरको उत्तर र जङ्गल सीमाको दक्षिणमा समेत ठूलो खेतीयोग्य भूभाग छ, जसमा चुर्कोको विनाश नभएसम्म पडती वा कुलोबाट पर्याप्त सिंचाइ सुविधा उपलब्ध थियो । तर चुर्कोको विनाशपछि यो क्रम भङ्ग भएको छ । सुनकोशी मरिन बारासम्म आउने, सराही र रौतहटमा २२ हजार चार सय हेक्टरमा यान्त्रिक सिंचाइ आयोजना सञ्चालन हुने तर पर्सा जिल्लाको गण्डकभन्दा माथि भने भोक्रो जग्गाको लागि मरिन किन नआउने वा ल्याउन नसकिने हो यसको जवाफ कतै पाइँदैन ।

अन्तमा वीरगंजतिर लागौं । मधेस आन्दोलन भएदेखि सौताको छोरामा दरिएको यस शहरमा न त अस्पतालको लागि एक अर्ब आयो, न रङ्गशालाको लागि कुनै रकम विनियोजन भयो । गर्मीयाममा काकाकुल बन्दै गएको यस शहरको छपकैया र रेलवे लाइन सडक, एक नम्बर र दुई नम्बर बाइपासमा पानीको पाइप ओछ्याउने योजनासमेत पर्न सकेन । अरू त अरू चिडियाघरको नाममा समेत बजेट विनियोजन भएको सुनिन्छ । धन्य छन् हाम्रा जनप्रतिनिधिहरू । यस्तो सफलताको लागि त उहाँहरूप्रति आभार प्रकट नगरी रहनै सकिन्न ।

निकुञ्जमा प्राकृतिक कारणले धेरै बाघ मरे

चितवन, २२ जेठ/ रासस

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज र आसपासका क्षेत्रमा मृतावस्थामा बाघ भेटिने क्रम बढेको छ । अघिल्लो आर्थिक वर्षको तुलनामा यस वर्ष प्राकृतिक कारणबाट धेरै बाघ मरेका निकुञ्ज कार्यालयले जनाएको छ ।

गत आवमा तीनवटा मृत भेटिएकामा यस आवमा भने सातवटा बाघ मृतावस्थामा भेटिएका निकुञ्जका सूचना अधिकारी गणेशप्रसाद तिवारीले जानकारी दिए । उनका अनुसार सबैजसो बाघ प्राकृतिक कारणले मरेका हुन् । तीमध्ये अधिकांश एकापसमा जुधेर मरेका हुन् । बाघ एकैले बस्नु रुचाउने जनावर भएकोले बासस्थानको रक्षा र आहारको खोजीका क्रममा एकापसमा जुध्ने गरेको उनले बताए । "बाघको सङ्ख्या बढ्दा बासस्थानको खोजीका क्रममा जुध्ने गरेका छन् । अहिलेसम्म बढो भएर जुधेर मरेका बाघ मात्रै भेटिएका छन् । चोरी शिकारी र बिरामी भएर यो वर्ष बाघ मरेका छैनन्," उनले भने ।

बाघको हाडखोर मात्रै भेटिने भएकाले भाले, पोथी छुट्याउन कठिन हुने गरेको उनले बताए ।

निकुञ्ज पशासन, निकुञ्ज सुरक्षार्थ खटिएको नेपाली सेनाले नियमित गस्ती बढाएसँगै निकुञ्ज र आसपासका क्षेत्रमा बाघ बढी सङ्ख्यामा मृत भेटिएका हुन् ।

सन् २०२२ को राष्ट्रिय बाघ गणना अनुसार चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जमा १२८ वटा वयस्क बाघ रहेका छन् । देशभर बाघको सङ्ख्या ३५५ रहेको छ ।

बाथरोग: धेरै बिरामी उपचारको पहुँचबाट बाहिर

शरद शर्मा
काठमाडौं, २२ जेठ/रासस
मुलुकमा बाथरोगका धेरै बिरामी उपचारको पहुँचबाट बाहिर रहेका पाइएको छ। नेशनल बाथरोग सेन्टरका अनुसार देशमा करीब ३० लाख बाथरोगी रहेका अनुमान गरिएको छ, त्यसको १० प्रतिशत बिरामी मात्र सही उपचारको पहुँचमा पुग्ने गरेका छन्। नेपालमा बाथरोग आफैँ निको हुन्छ भन्ने सोचका

निशुल्क स्वास्थ्य परीक्षण गरिरहेको उनले बताए।
औषधिले पूरै निको हुँदैन तर नियन्त्रण गर्छ

बाथरोग विशेषज्ञ डा श्वेता नकर्मिले बाथरोगलाई पूर्णरूपमा नियन्त्रण गर्न नसकिने बताउँछिन्। “बाथरोग नियमित औषधिबाट निको पार्न सकिन्न, उनले भनिन्, “रोगलाई नियन्त्रण गरेर बिरामीलाई पहिलेकै अवस्थामा लैजान

महँगो नभए पनि आम नेपालीका लागि भने यसको उपचार महँगो नै हुने गरेको बताइन्छ। बाथरोग पहिचानका लागि इम्युनोलोजिकल परीक्षण गर्नुपर्छ र यो केही महँगो छ।

बाथरोग र यसका अनेक प्रकारको पहिचानका लागि गरिने स्वास्थ्य जाँच केही महँगो हुने गरेको प्रबन्ध निर्देशक कक्षपतिले बताए। “बाथरोगमा जीवनभर औषधिसेवन गर्नुपर्छ। यसका लागि

देखिने गरेको छ। ४० वर्षभन्दा माथिका महिलालाई आम बाथरोगमा शुरूशुरूमा हाडजोर्नी दुख्ने, सुनिने, बिहान उठ्दा शरीर कक्रक पने, मुठी पार्न र खोल्ला गाह्रो हुने समस्या हुने गरेका छन्। त्यसपछि बाथरोग कडा हुन थालेपछि ज्वरो आउने, शरीर दुख्ने, खान मन नलाग्ने, तौल घट्ने जस्ता लक्षण देखिन्छन्। त्यसपछि बाथरोगले फोक्सो, आँखा, मुटुमा असर गर्ने गर्छ।

विशेषज्ञ डा नकर्मिका अनुसार समयमै औषधि खाइएन भने कालान्तरमा हातखुट्टाका जोर्नी बाझ्ने हुने, काम गर्न नसक्ने जस्ता समस्या हुने गर्छन्। बाथरोग सेन्टरले विगत १० वर्षदेखि काठमाडौंको रातोपुलगायत देशका विभिन्न आठ ठाउँ (ललितपुरको पुल्चोक, भक्तपुरको टेखापुखु, पोखराको मुस्ताङचोक, झापाको शनिश्चरे रोड, बुटवलको सुखानगर, दाङको तुलसीपुर र चितवनको भरतपुर) मा बाथरोग सेन्टर सञ्चालन गरेर बाथरोगको प्रभावकारी उपचार सेवा उपलब्ध गराउँदै आएको र समयसमयमा ती स्थान र अन्यत्र निशुल्क शिविरको आयोजना गरेर बाथरोग पहिचान तथा जनचेतना जागृत गर्ने काम गर्दै आएको छ।

बाथरोगका लक्षण

बाथरोग लागेपछि हातका औंला दुख्ने वा सुनिने, बिहान उठ्ने बेला हातखुट्टा र जीउ भारी भई अपठेरो हुने, खुट्टाका बूढीऔंला वरिपरि रातो भएर टेक्न नहुने, गोली गाँठो दुख्ने र सुनिने, राति र बिहान ढाड दुख्ने र अपठेरो हुने, घुँडा दुख्ने र सुनिने जस्ता लक्षण देखिन्छन्। बाथरोगको प्रारम्भिक लक्षण बिहान उठ्दा हातका औंला खुम्च्याउन गाह्रो हुने र दुख्ने, त्यसपछि बिस्तारै सुनिने गर्छ। यो अवस्थामा स्वास्थ्य जाँच नगराइ दुखाइ कम गर्ने औषधिसेवन गरेर बस्दा रोग छिपिदै जाने हुन सक्छ।

यस्तै कुकुरा दुख्ने (प्रायः बिहान उठ्ने बेला), पाइताला पोल्ने (प्रायः रातिको समयमा) वा झम्झमाउने, खुट्टा दुख्ने वा करकर खाने, जीउ गल्ने र छिटोछिटो थकान हुने, मांसपेशी कमजोर हुने, छालामा डाबर अथवा निको नहुने घाउ आइरहने, बारम्बार आँखा रातो हुने तथा दुख्ने, चीसोमा काम गर्दा हातखुट्टा नीलो हुने आदि लक्षण बाथरोगमा देखिन्छन्।

बाथरोग सामान्य दुखाइदेखि डरलाग्दा किसिमका पनि हुने भएकाले बाथरोग लागेको शङ्का लागेपछि जतिसक्दो चाँडो परीक्षण गराउन यस रोगका विशेषज्ञ चिकित्सकहरूको सल्लाह छ। शुरूमै रोगको पहिचान हुन सक्थ्यो र औषधिसेवन गरियो भने यसको दीर्घकालीन असरबाट बच्न सकिने उनीहरू बताउँछन्।

बाथरोग लागेकामध्ये आम बाथरोग दुई तिहाइ महिला र एक तिहाइ पुरुषमा

असहायको उपचारका लागि ५२ अस्पतालमा ३७४ शय्या

काठमाडौं, २२ जेठ/रासस

काठमाडौं महानगरपालिकाले अशक्त, गरीब र असहाय बिरामीको निशुल्क उपचार गर्नका लागि तय गरेको प्रणालीमा ५२ अस्पतालका ३७४ शय्या सुनिश्चित भएको छ। कामपामा रहेका निजी अस्पतालले विपन्न, बेवारिसे र असहाय बिरामीका लागि १० प्रतिशत शय्या अनिवार्य एवं निशुल्करूपमा उपलब्ध गराउनुपर्ने प्रावधान अनुसार अस्पतालले उक्त शय्या विपन्न र असहायका लागि छुट्याएका हुन्।

कामपा स्वास्थ्य विभागका जनस्वास्थ्य निरीक्षक धनेन्द्र श्रेष्ठका अनुसार विसं २०८० फागुनबाट शुरू गरिएको उक्त सेवाबाट अहिलेसम्म ७० बिरामी लाभान्वित भइसकेका छन्। यसरी सेवा लिन आउनेमा काठमाडौं उपत्यकाको भन्दा पनि उपत्यकाबाहिरका नागरिक बढी रहेका उनले जानकारी दिए। कानूनी व्यवस्थालाई निजी अस्पतालले अटेर गरेपछि कामपाले निशुल्क स्वास्थ्य उपचारसम्बन्धी कार्यविधि, २०८० पास गरेर उक्त व्यवस्था कडाइका साथ कार्यान्वयनमा ल्याएको हो।

कामपाले कून अस्पतालमा शय्या उपलब्ध छ ? र कून सेवा प्राप्त गर्न सकिन्छ ? भनेर विस्तृत विवरण अनलाइनबाटै पाउन सकिनेगरी व्यवस्था गरिसकेको छ। निशुल्क उपचार सेवा लिएकामध्ये केही निको भएर घर फर्किसकेका छन् भने केही उपचाररत

रहेको कामपाले जानकारी दिएको छ। यसरी सेवा लिनेमा नाक, कान, घाँटी र मिर्गौलाका बिरामी बढी रहेका छन्। त्यस्तै, दम, क्षयरोग, छाती र आँखासम्बन्धी सेवा लिएका बिरामी रहेका पनि श्रेष्ठले जानकारी दिए।

उपचार लिनका लागि समस्या भए वा थप जानकारी आवश्यक परेमा कामपाको स्वास्थ्य विभागमा वा कामपाको हटलाइन नम्बर ११८० मा सम्पर्क गरेर पनि आवश्यक जानकारी लिन सकिने श्रेष्ठले बताए।

यसरी लिन सकिन्छ निशुल्क उपचार सेवा

सङ्घ/प्रदेश/स्थानीय सरकारले लक्षित वर्ग हो भनी जारी गरेको कागजात/परिचयपत्र, त्यस्तै राष्ट्रिय परिचयपत्र/नेपाली नागरिकता प्रमाणपत्र/जन्मदर्ता प्रमाणपत्र प्रतिलिपि र हालसालै खिचिएको फोटो, रोग पहिचान भएमा सोको कागजपत्र, सम्बन्धित स्थानीय तहको वडादेखि लक्षित वर्ग हो भनी अनुसूची-४ अनुसारको सर्जमिन गरेको कागज र सम्बन्धित स्थानीय तहको वडा कार्यालयले उपचारको लागि अनुसूची-३ अनुसारको सिफारिश गरेको पत्र आवश्यक पर्ने बताइएको छ।

बेवारिसे बिरामीको हकमा आकस्मिक कक्षमा आएका बखत उपचार खर्च नभएका गरीब, विपन्न तथा बेवारिसे बिरामीलाई प्रारम्भिक स्वास्थ्योपचार निशुल्क प्रदान गर्नुपर्नेछ।

अमेरिकामा 'कन्सर्ट' गरी ललितपुरको अनाथ आश्रमलाई सहयोग

काठमाडौं, २२ जेठ/रासस

अमेरिकामा क्यालिफोर्नियामा रहेको नेपाली महिला विश्व सञ्जाल, लस एञ्जलस क्याम्पसको समन्वयमा

थियो।

कार्यक्रममा सञ्जालकी अध्यक्ष सेढाईले नेपालमा विभिन्न कारणले बेसहारा बनेका अनाथ बालबालिका तथा

ललितपुरको तुलसालय अनाथ आश्रमका लागि रु सात लाख २४ हजार ४८५ सहयोग उपलब्ध गराइएको छ। मङ्गलवार यहाँ आयोजित एक कार्यक्रममा क्याम्पसकी अध्यक्ष सपना सेढाई थपलियाले तुलसालयका अध्यक्ष सरू सुवेदीलाई सहयोग रकम चेकमाफत हस्तान्तरण गरिन्।

ललितपुरको नखुडो लक्षित आश्रममा आश्रित बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिक र मानसिक रोग भएकाहरूको लालनपालन र बालबालिकाको शिक्षाका लागि क्यालिफोर्नियामास्थित सञ्जालले गत अप्रिलमा नेपाली साङ्गीतिक 'कन्सर्ट' आयोजना गरी रकम सङ्कलन गरेको

ज्येष्ठ नागरिक, सडकमा अलपत्र परेका एवं मानसिक रोग भएकाहरूको उद्धार गरी लालनपालन र समाजमा पुनर्स्थापनाका लागि आश्रमलाई सहयोग गरेको बताइन्।

यस्तै, आश्रमकी अध्यक्ष सुवेदीले हाल २५ जना बालबालिका विद्यालय जाने गरेकाले उनीहरूलाई शैक्षिक सामग्रीका साथै मानसिक रोग भएकाहरूको औषधि उपचारमा सहयोग रकमको सदुपयोग गरिने बताइन्।

आश्रममा हाल ३५ जना बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिक, मानसिक रोग भएकाहरूसमेत गरी ५२ जना आश्रित रहेका छन्।

बाथरोग विशेषज्ञ डा श्वेता नकर्मिले बाथरोगीलाई चेकजाँच गर्दै। तस्वीर: रासस

कारण पनि यसका बिरामी उपचारमा नआउने गरेका छन्।

सेन्टरका प्रबन्ध निर्देशक रोशन कक्षपतिले नेपालका धेरैजसो बिरामी सही उपचारको पहुँचमा नआउने गरेका र उपचार सेवासम्म आइपुगेका करीब ४० प्रतिशत बिरामीले मात्र बाथरोगलाई आफ्नो नियन्त्रणमा राख्न सकेका देखिएको पनि उनले बताए। उनका अनुसार अझै पनि नेपालमा बाथरोगका बारेमा जनचेतना जगाउनुपर्ने खाँचो देखिएको छ। “औषधिसेवन गरेपछि बीचमा छाड्ने, आफैँ जडीबुटी तथा आयुर्वेदलागायतका एलोपैथिकबाहेकका औषधि खाने जस्ता कारणले उपचारमा आएका सबै बिरामीको रोग नियन्त्रणमा आउन सकेको छैन,” उनले भने, “बाथरोग आफैँ निको हुन्छ भनेर बीचमा नै औषधि नखाने प्रवृत्ति पनि धेरैमा देखिएको छ।”

बाथरोग नसर्ने दीर्घरोग भएकाले नियमित औषधिसेवन गरिरहनुपर्छ। त्यसैले जनचेतनाको स्तर अझ बढाउनुपर्ने देखिन्छ। सेन्टरले बाथरोग पहिचानका लागि विभिन्न ठाउँमा शिविर राखेर

भन्ने सकिन्छ। तर पनि यो रोगको असर भने सधैं देखिरहन्छ।” अन्य विभिन्न रोगको असरका कारण, वंशाणुगत र वातावरणीय प्रभावका कारण नेपालमा बाथरोग लाग्ने गरेको देखिएको छ। बाथरोग विशेषज्ञ डा नकर्मि 'अटोइम्युन डिजिज'का कारणले बाथरोग लाग्ने गरेको बताउँछिन्।

रोग प्रतिरोधात्मक क्षमतामा केही गडबडी आयो भने बाहिरी जीवाणुसँग लड्ने कोषिकाले आफ्नै शरीरको जोर्नी र अङ्गलाई नष्ट गर्न थाल्छन् र त्यसबाट उत्पत्ति हुने रोगलाई नै बाथरोग भन्ने गरिएको उनी बताउँछिन्। विश्व स्वास्थ्य सङ्गठन (डब्लुएचओ) र इन्टरनेशनल युम्याटोलोजी लिग (आइलार)को संयुक्त अध्ययनले जनसङ्ख्याको ३० प्रतिशतमा युम्याटिक एन्ड मस्क्युलोस्केलेटल डिजिज (हाडजोर्नी र मांसपेशी दुख्ने रोग)को समस्या हुने गरेको देखाएको छ। त्यसमध्ये १५ देखि २० प्रतिशतमा कम्मर तथा ढाड र घुँडा दुख्ने समस्या देखिएको अध्ययनमा उल्लेख गरिएको छ।

औषधि सधैं सेवन गर्नुपर्छ

नेपालमा बाथरोगको उपचार त्यति

मासिक करीब एक हजार दुई सय रुपियाँ जति खर्च हुन्छ। यसरी एकजनाको परीक्षण र औषधिसमेत गरी वार्षिक रु २० हजारभन्दा केही बढी खर्च हुन सक्छ,” उनले भने। धूलो, धूर्वा, चुरोट पिउने, मदिरासेवन गर्ने, युरिक एसिड हुने खानेकुरा जस्तै बढी मात्रामा माछा, मासु र धेरै चिल्लो पदार्थ खाने, बढी तौल भएका व्यक्ति, दाताको र फोक्सोको समस्या भएका व्यक्तिहरूलाई बाथरोगको जोखिम बढी हुने गरेको चिकित्सकको भनाइ छ।

बाथरोग गर्भमा रहेका बच्चादेखि सबै उमेर समूहमा लाग्ने गर्छ। पाँचदेखि १५ वर्ष उमेर समूहका बच्चालाई मुटुको बाथ ज्वरो बढी हुने गर्छ।

दुई किसिमका बाथरोग बढी

हाडजोर्नी खिड्ने रोग जुन बुढेसकालमा बढी हुने र आम बाथरोग गरी दुई किसिमका बाथरोग नेपालमा बढी देखिने गरेको डा नकर्मि बताउँछिन्। तीमध्ये आम बाथ कडा खालको बाथ रोग हो।

बाथरोग लागेकामध्ये आम बाथरोग दुई तिहाइ महिला र एक तिहाइ पुरुषमा

वर्षा र हावाहुरीले क्षति: सोमवार राति आएको वर्षा र हावाहुरीले जसपा नेपालको आगामी जेठ २८ गतेदेखि हुने एकताको प्रथम राष्ट्रिय महाधिवेशनको लागि जनकपुरधामको तिरहुतियागाछी मैदानमा निर्माणाधीन टेन्ट, मञ्चलागायत भत्केपछि व्यवस्थापन गर्दै मजदूरहरू। तस्वीर: निरञ्जनकुमार साह/रासस

पानीको दुःख बोकेर चुरेवासी माइतीघरमा

प्रगति ढकाल

काठमाडौं, २२ जेठ/रासस

“दुर दुर गेला पर भी पानी नही भेटैछ, आब कोना जीब ? ताहि लेल हम सब सरकारी घर (सिंहदरबार) मे विरोध करय लेल आयल छी,” अर्थात् टाढाटाढा गएर पनि पानी भेटिदैन, हामी कसरी जियने ? त्यसैले धना दिन हामी सरकारी घर (सिंहदरबार) नजीक आएका हौं।

जनकपुर उपमहानगरपालिकाकी ५० वर्षीया शान्तिदेवी यादवले माइतीघरमा बसेर व्यक्त गरेको यो पानीको कहानीले

सरकारले सुन्ना भन्ने विश्वास छ। चुरे तथा वनजङ्गल संरक्षण अभियान नेपालका संयोजक सुनील यादवले चुरे दोहन र वनविनाशका कारण पानीको स्रोत सुकदै गएको र चुरेवासी पानीको सङ्कटबाट गुज्रिनपरेको भन्दै चुरे संरक्षण र खानेपानीको उपलब्धताका माग गर्दै धर्ना दिइएको जानकारी दिए।

नेपाल वन प्राविधिक सङ्घ (एनएफए)का अध्यक्ष राकेश कर्णले माइतीघरमा पानीको माग राख्दै धर्नामा बसेका चुरेवासीको मागप्रति ऐक्यबद्धता

गराएको जनाएको छ।

आगामी वर्षदेखि दिगो सुनकोशी-मरिन डाइभर्सन आयोजनाबाट तराईका केही जिल्लामा थोक वितरणबाट खानेपानी आपूर्ति गर्ने कि भन्ने विषयमा छलफल भएको उनले जानकारी दिए। चुरे दोहन बढ्दै जाँदा जमीनमुनिको पानी रिचार्ज हुन नसकेमा डीप बोरिङले पनि काम नगर्ने भन्दै दिगो समस्या समाधानका लागि चुरे जोगाउनुपर्नेमा उनी जोड दिन्छन्।

वन तथा वातावरण मन्त्रालयका

धारा/पाइप (घरपरिसरबाहिर) २२ दशमलव चार प्रतिशत, ट्यूबवेल/हातेपम्प २९ दशमलव आठ प्रतिशत, ढाकिएको इनार/कुवा एक दशमलव पाँच प्रतिशतले प्रयोग गरिरहेका छन्।

दिगो विकासको लक्ष्यले सन् २०३० सम्ममा पानीको अभावलाई सम्बोधन गर्न तथा पानीको अभाव झेलिरहेको जनसङ्ख्यालाई उल्लेख्यरूपमा घटाउन सबै क्षेत्रमा पानी उपयोग कुशलता उल्लेख मात्रामा वृद्धि गर्ने र स्वच्छ

जो कोहीको पनि मन भकानिन्छ। २५ दिन पैदल हिंडेरै ‘चुरे बचाऊ : हामीलाई पानी देऊ सरकार’ भन्दै उनी माइतीघरमा बसेर पानीका लागि गुहार माग्दै छिन्।

दिनभरको चक्को घामसमेत नभनी पैदल आउँदा सुनिका खुट्टा अझै निको भएका छैनन्। “कसलाई रहर थियो र ? यो घाममा जनकपुरदेखि हिंडेर आउन,” उनी भनिन्छन्, “पानीको धेरै दुःख भयो सिंहदरबारनजीक आएपछि हाम्रो माग सुनुवाइ हुन्छ कि भन्ने लागेर माइतीघर आएका हौं तर आजसम्म सुनुवाइ भएन।” उनी चुरे विनाशले चापाकल, पोखरी सुकदा पानीका लागि टाढा गएर घण्टौं लाइन बस्नुपर्ने कहानी सुनाउँछिन्। “पानी नपाएसम्म हामी त नफकिने हो, मर्न परे यही मर्छौं,” उनी भनिन्छन्।

सप्तरी राजविराजकी सुनीता साहको कहानी पनि उस्तै उदेकलावो छ। चुरेको बालुवा-ढुङ्गाको अत्यधिक दोहनका कारण चुरेको विनाश बढेको र खानेपानीको मुहान सुकदा समस्या भोग्ने चुरेवासीमध्ये उनी पनि एक हुन्। “आधा घण्टा हिंडेर पानी लिनका लागि जानुपर्छ, त्यो पनि घण्टौं लाइन बसिसकेपछि मात्रै पाइन्छ,” उनी भनिन्छन्, “चुरे क्षेत्रका ८० प्रतिशत चापाकलको पानी सुकेर पानी नै आउँदैन, जारको पानी किनेर प्रयोग गर्न सक्ने क्षमता छैन।”

सिराहाबाट माइतीघरमा पानीको माग गर्दै धर्नामा बसेकी अर्की सङ्गीता सदावे पनि खानेपानीको समस्याले जीवन नै समस्यामा परेको भन्दै चुरे संरक्षण हुनुपर्ने बताउँछिन्। “खानेपानी त छैन, कृषि बालीमा कसरी पानी लगाउनु ? सुकेर गइसक्यो,” उनी भनिन्छन्, “पहिलापहिला सस्तो पाउने तरकारीहरू सुकखाका कारण महँगो भएको छ।”

धनुषाकी फूलकुमारी मुखिया उमेरले ५० कटिसकिन्। माइतीघरमा पानी खोइ ? भन्दै रिता भाँडाहरू राखिएका छन्। तिनै रिता भाँडो बोकेर पानी माग्न उनी पनि २५ दिनको पैदलयात्रा गरेर काठमाडौं आईन्। “हाम्रो ठाउँमा सरकार नपुगेपछि सरकारको ठाउँमा हामी आयौं, यहाँ आउँदा पनि हाम्रो धर्नालाई कसैले पनि देखेनन्,” उनी भनिन्छन्, “पानीको समस्या भोग्नेलाई मात्रै थाहा हुन्छ यसको पीडा कति हुन्छ ? भनेर।”

धनुषाबाटै धर्नामा आएका राधा चौधरीलाई भने सिंहदरबार आसपासमा आएर गरिएको माग दिल्ली भएपनि

रहेको बताए। “हाम्रो चुरे संरक्षणको मुद्दा सबैको साझा मुद्दा बनाउन र चुरे संरक्षणमा जुट्न सम्बन्धित निकायलाई ध्यानाकर्षण गराएका छौं,” उनले भने।

भृगभविद डा सुबोध ढकालले चुरे मासिदा भूखण्ड बढ्ने, पहिरो जानेलागत समस्याले त्यस क्षेत्र तथा तल्लो तटीय क्षेत्रको समेत पानीको स्रोत सुकदै जानेलागत समस्यया उत्पन्न भएको बताए। “खासमा तराईको जमीनको पानी रिचार्ज चुरेबाट हुन्छ, चुरेबाट जमीनमुनिबाट पानी छिरेर तराईसम्म पुग्ने हो, जब चुरेमा भूखण्ड तथा पहिरो गयो भने जमीनमुनिको पानी सतहमाथि भएर खेर जाने र चुरेले जमीनमुनिको पानी रिचार्ज गर्ने काम कम भयो,” उनले भने, “समाधानका लागि चुरेको पहिरो र भूखण्ड रोक्नुपर्छ र चुरेलाई बचाउन माथिल्लो तटीय क्षेत्र र तल्लो तटीय क्षेत्रबीच समन्वयकारी कार्यक्रमहरू लानुपर्ने हुन्छ।”

उनले जमीनमुनिको पानीको स्रोत बचाउन वनजङ्गल फँडानी र अतिक्रमण रोक्नुपर्ने बताए। ढकालका अनुसार विस्तृतरूपमा चुरे तथा तराई क्षेत्रका जमीनमुनिको पानीको सतह घटेको विषयमा अध्ययन-अनुसन्धान हुनुपर्ने र तत्कालीन र दीर्घकालीन समाधान गर्नुपर्नेमा जोड दिएका छन्।

खानेपानी मन्त्रालयका सिनिअर डिभिजनल इन्जिनियर मधु तिमिल्सिनाले खानेपानी मन्त्रालयको बजेट विनियोजन घट्टै जाँदा खानेपानीको समस्या समाधान गर्नका लागि यथेष्ट कार्यक्रम राख्न नसकिएको बताए। उनले अन्तरसरकारी निकाय, तीनवटै तहका सरकारबीचको समन्वयका आधारमा खानेपानीको समस्या समाधानका लागि कार्यक्रम तय गर्न सम्भव हुने बताए। “तराईमा खानेपानी सुधारका धेरै आयोजना बजेट अभावका कारण बन्न सकिरहेका छैनन्, डीप बोरिङ आयोजनाका लागि अर्थ मन्त्रालयसँग पहल गरेका छौं, सुनुवाइ भइरहेको छैन,” उनले भने।

तराईमा पम्प बिग्रिएका र अलपत्र परेका करीब २८० आयोजना छन्। र चार अर्ब छुट्ट्याएमा अधूरा आयोजना अगाडि बढाउन सकिने उनको भनाइ छ। आगामी आर्थिक वर्षका लागि मधेस प्रदेशका स्थानीय तहमा केही डीप बोरिङका कार्यक्रम राखिएका छन्। खानेपानी मन्त्रालयले समेत चुरे क्षेत्रको दोहन रोकेर चुरे संरक्षण गर्दै खानेपानीको स्रोत जोगाउनका लागि वन तथा वातावरण मन्त्रालयलाई ध्यानाकर्षण

प्रवक्ता बरीराज ढुङ्गाले चुरे क्षेत्रको समस्या बहुआयामिक रहेको र चुरे संरक्षण तथा व्यवस्थापन गर्न बनाइएको २० वर्षे गृहयोजना कार्यान्वयनमा लगानीको चुनौती रहेको बताए। “राष्ट्रिय गौरवको आयोजनालाई नै पर्याप्त स्रोत नै छैन। अन्य सरोकारवाला निकायसँगको समन्वय पनि राम्रो हुन सकेको छैन, यसले चुरे क्षेत्रको संरक्षणमा बाधा पुगेको छ,” उनले भने, “तर चुरे संरक्षण नभएकै कारण चुरे तथा तराई क्षेत्रमा पानीको स्रोत सुक्यो भन्ने विषयमा कुनै अध्ययन, अनुसन्धान नभएकाले यही नै कारण हो भन्ने आधार छैन।” उनले चुरेको नदी उत्खनन, वनविनाश रोक्न र चुरे क्षेत्रको संरक्षण गर्न अन्तरसरकारी निकायबीचको समन्वय जरुरी रहेको जानकारी दिए।

यसैगरी, चुरेविद् विनोद भट्टले पनि चुरेको विनाश बढिरहेका पहिरो तथा भूखण्ड जाने र पानीको स्रोत सुकदै जाने सरोकारवाला निकायले सचेतना अपनाउनुपर्नेमा जोड दिएका छन्। उनले भने, “राष्ट्रिय गौरवको चुरे आयोजना र चुरे संरक्षणविपरीतका अरु विकासका आयोजनाहरू रहेका छन्, सरकारकै दोहोरो नीतिले चुरेको संरक्षण कसरी हुन सक्छ ?” चुरे क्षेत्रको बजेट कनिका छरेझैं छरिएको तर प्रभावकारी कार्यक्रम नभएको भन्दै यस विषयमा सम्बन्धित निकायले गम्भीरताका साथ सोच्नुपर्नेमा उनको जोड छ।

यसैगरी, वनविज्ञ डा सोनी बराल गौलीले पनि चुरे संवेदनशील क्षेत्र रहेको र वनविनाशका कारण चुरेको माटो बगेर जाने तथा पानीको स्रोत संरक्षणमा समेत असर पुगेको बताइन्। “चुरेलाई कान्छो पहाडका रूपमा लिइन्छ, यहाँ खुकुलो माटो हुने भएकाले भूखण्ड हुन्छ। वनजङ्गल भएमा यसका जुराले चुरेको माटो समातेर राख्छ,” उनले भनिन्, “चुरेमा वनजङ्गल भयो भने जमीनको पानी रिचार्ज हुने र पानीको स्रोत संरक्षण हुन्छ।”

संविधानको धारा ३५(४) मा प्रत्येक नागरिकलाई स्वच्छ खानेपानी तथा सरसफाइको हकको व्यवस्था गरिएको छ, तर नागरिकले उक्त मौलिक हकको प्रत्याभूति गर्न पाएका छैनन्। राष्ट्रिय जनगणना २०७८ को तथ्याङ्क अनुसार कुल ६६ लाख ६० हजार ८४९ परिवारमध्ये खानेपानीको मुख्य स्रोतका रूपमा धारा/पाइप (घरपरिसरभित्र) प्रयोग गर्ने ३४ दशमलव छ प्रतिशत र

पानीको दिगो निष्कासन तथा आपूर्ति गर्ने दिगो विकास लक्ष्य लिएको छ।

घट्टै चुरेको बजेट

चुरेमा अब प्रदेश र स्थानीय तहले पनि लगानी बढाउन आवश्यक रहेको सरोकारवालाहरूले बताउँदै आएका छन्। आगामी आव २०८०/८१ का लागि र एक अर्ब पाँच करोड बजेट विनियोजन गरिएको छ। चालू आव २०७९/८० का लागि भने सरकारले चुरे संरक्षणको क्षेत्रमा र दुई अर्ब १७ करोड बजेट विनियोजन गरेको थियो। तर बिस्तारै चुरे क्षेत्रको बजेट घटिरहेको भन्दै यसले चुरेको गृहयोजना कार्यान्वयनमा चुनौती हुने भन्दै सरोकारवालाले गुनासो गरेका छन्।

चुरे क्षेत्रको २० वर्षे गृहयोजनाले तोकिएको वार्षिकरूपमा र नौ अर्ब बराबरको रकम आवश्यक पर्ने उल्लेख गरेको छ। चुरे क्षेत्रका लागि विनियोजन भएको सीमित बजेट तर चुरेका असीमित अपेक्षाका कारण पनि उक्त योजनाहरू कार्यान्वयनका लागि थप चुनौती उत्पन्न हुने देखिन्छ। चुरे संरक्षणका लागि गृहयोजना अनुसार आगामी २० वर्षसम्म करीब र दुई अर्ब ५० अर्ब लागत लाग्ने उल्लेख गरे पनि अनुमानित लागत अनुसारको अपर्याप्त बजेटका कारण गृहयोजना कार्यान्वयनमा चुनौती देखिएको छ।

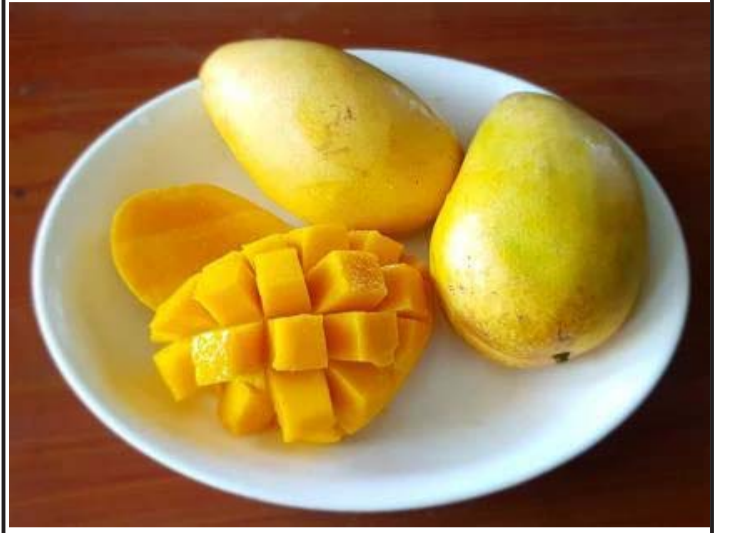
चुरे क्षेत्रको मुख्य अख्तियारी पाएको राष्ट्रपति चुरे-तराई मधेस संरक्षण विकास समितिले नै विनियोजित रकम कम भएको भन्दै गुनासो गरेको छ। समितिका अध्यक्ष डा किरण पौडेलले विनियोजित रकम कम भएको र अब प्रदेश तथा स्थानीय तहसँग समन्वय थालिने बताए। “विनियोजित बजेट कम भएर आएको छ, यस कारण हाम्रा लक्षित कार्यक्रम कार्यान्वयनमा चुनौती थपिनेछ,” उनले भने, “अब चुरे क्षेत्र जोगाउँन भने चुरे तथा तराई र भित्री मधेस क्षेत्रमा खानेपानीको विकराल समस्या निम्तन सक्छ।”

जमीनमुनिको पानी रिचार्ज प्रक्रिया बढाउन र पानीको स्रोत संरक्षण गर्न पोखरी निर्माण गर्नुपर्ने, वनजङ्गलको संरक्षण तथा चुरे दोहन रोक्नुपर्नेमा उनको जोड छ। “यसका लागि सबै सरकारी निकायबीच समन्वय हुनुपर्छ र राजनीतिक दलको समेत प्रतिबद्धता आउनुपर्छ,” उनले भने, “समितिले मात्रै केही गर्न सक्दैन, सबैको सहकार्य भएन भने चुरेको समस्या बल्लिारहेनेछ।”

फरक समाचार

आँप खाने सही समय

प्रायः हामीहरू खाना खाएपछि आँप खाने गर्छौं। जसले गर्दा पाचनसम्बन्धी समस्या हुन्छ। भनिन्छ, राति हाम्रो पाचनतन्त्र थोरै कमजोर हुन्छ, जसले गर्दा

रातिको खाना सदैव हलुका खानुपर्छ। खाना खाएपछि आँप सेवन गर्दा पेट बिग्रिन सक्छ। पखाला तथा बान्ता पनि हुन सक्छ।

मधुमेहका बिरामीहरूले खानपानमा विशेष ध्यान राख्नुपर्छ। खाना खाएपछि आँप खाँदा यसले शरीरको ब्लड सुगरको स्तर बिगान्न सक्छ। साथै रातिको खानापछि आँप खानेहरूमा मोटोपन बढ्न सक्छ। वजन बढेपछि थुप्रै शारीरिक समस्या हुन थाल्छन्।

आँपको प्रकृति गर्म हुन्छ र आँप सेवन गरेपछि शरीरको तापक्रम बढ्न सक्छ। राति खाना खाएपछि आँप सेवन गर्दा छालासम्बन्धी समस्या हुन सक्छ। यसले शरीरमा डन्डीफोर, कालो चायापोते हुन सक्छ। आँप खाने उपयुक्त समय भनेको दिउँसो हो।

आँपसँग के खानुहुँदैन : भनिन्छ आँपसँग दही खानुहुँदैन। दुवै एकसाथ खाँदा शरीरमा कार्बनडाइअक्साइड बढी बन्न थाल्छ, जसले गर्दा शरीरमा नकारात्मक असर पर्छ। आँप खाएपछि तुरुन्तै पानी पिउनु हुन्छ भने यसले आन्द्रामा सङ्क्रमण गर्न सक्छ। आँप अथवा जुनसुकै फल खाएको आधा घण्टापछि मात्र पानी सेवन गर्नुपर्छ।

जानकारका अनुसार आँप र करैला साथै खानुहुँदैन। यसले बान्ता हुने, शरीर बेचैन हुने तथा सास फेर्न समस्या हुन्छ। त्यसैगरी, आँपसँग चीसो पेय पदार्थ सेवन गर्नुहुँदैन। किनभने यी दुवै खाद्य पदार्थमा चिनीको मात्रा बढी हुन्छ, जसले गर्दा शरीरमा विभिन्न समस्या निम्त्याउँछ। आँपसँग मसालादार भोजन खाएपछि छालासम्बन्धी रोग लाग्छ। साथै यसले पेटको समस्या पनि निम्त्याउँछ।

केरामा खैरो रङको दाग किन बस्छ ?

बजारबाट किनेर ल्याएको केरामा एक/दुई दिनपछि खैरो रङको दाग बस्छ। धेरैजसोले केरा बिग्रिएको भन्दै यसलाई फाल्ने गर्छन्। तर हाल अमेरिकामा

फ्लोरिडा स्टेट युनिभर्सिटीका शोधकर्ताले यस तथ्यमाथि अध्ययन गरेको छ।

वैज्ञानिकका अनुसार खैरो रङको दाग बसेपछि केरा बिग्रिएको हुँदैन। यसलाई खान सक्छौं। यदि केरामाथि मैनको पातलो परत चढाएपछि बोकामा अक्सिजनको रिएक्सन हुँदैन र खैरो रङको दाग बस्ने क्रम सुस्त हुन्छ। यस्तो प्रयोग गरेको खण्डमा हरेक वर्ष करोडौं टन केराको फसल बिग्रिनबाट रोक्न सकिन्छ। केराको बोकामा हुने एथिलिन ग्यासको कारण यदि तपाईं अर्को फल साथै राख्नुहुन्छ भने त्यो पनि चाँडै पक्ने र मूलायम हुन थाल्छ।

बिरालोले नाम याद राख्छ

जापानमा गरिएको एउटा अनुसन्धान अनुसार बिरालोले आफ्नो नाम मात्र होइन, अन्य बिरालोको नाम पनि याद राख्न सक्छ। साथै बिरालोले घरका सदस्यहरूको पनि नाम याद राख्न सक्छ।

हामीले सोच्छौं कुकुरले मात्र नाम याद राख्न सक्छ। तर घरमा पालेको

बिरालोले लुकेर तपाईंको धरेलु कुराकानी सुनिरहेको हुन्छ। शोधकर्ता साहो ताकागीले अन्य शोधकर्ताहरूसँग मिलेर प्रयोग गरेका थिए।

उनीहरूले घरमा बस्ने बिरालोको चयन गरे। ती बिरालोहरूलाई अन्य बिरालोको तस्वीर देखाउँदै उनीहरूको नाम बताइएको थियो।

प्रतीक डेस्क (एजेन्सीको सहयोगमा)

अभिभावकको रोजाइमा श्री मन मिश्र निमावि

राधेश्याम पटेल, परवानीपुर, २२ जेठ/ अढाई वर्ष अघि वीरगंज-३२ टेडास्थित श्री मन मिश्र निम्न माध्यमिक विद्यालयमा जम्मा छजना छात्रछात्रा थिए। विद्यालयको भवन खण्डहर जस्तो देखिन्थ्यो। तर आज सो विद्यालय विद्यार्थीहरूले भरिभराउ एवं रङ्गोगन गरी चम्काइएको छ। विद्यालयको प्रधानाध्यापकको जिम्मेवारीमा राजाराम साह आएपछि सो विद्यालयको कायापलट भएको अभिभावकहरूले बताए। करीब १४ कट्टा क्षेत्रफल रहेको सो विद्यालयको दुईवटा भवनमा गरी १० वटा कक्षाकोठा छन्। सबै कक्षाकोठामा विद्यार्थी भरिभराउ छन्। विद्यालयमा साह प्रअ भएर आएपछि शैक्षिक गतिविधिले गति लिएको छ। चालू शैक्षिक सत्रमा नयाँ विद्यार्थी भर्नाको चाप यति बढेको कि विद्यालयले भर्ना बन्द गर्नुपर्ने।

“हामीसँग भएको भौतिक संरचनाले विद्यार्थीको बढी सङ्ख्या येन नसकेर विद्यार्थी भर्ना बन्द गर्नुपर्ने,” प्रअ साहले भने, “अहिले विद्यालयमा ३३८ छात्रा र ३६८ छात्र गरी कुल ७०६ जना विद्यार्थी अध्ययनरत छन्।” ग्रामीण भेगमा सो विद्यालय नमूनाको रूपमा रहेको छ। विद्यालयमा राम्रो अध्ययन हुन्छ भन्ने अभिभावकमा विश्वास पलाएपछि सो भेगमा यो सरकारी विद्यालयले नमूनाको रूपमा पहिचान हासिल गरेको विद्यालयकी शिक्षिका एवं सूचना अधिकारी मीनाकुमारी कार्की बताउँछिन्। विद्यालयमा शैक्षिक गतिविधिलाई नियाल्न कक्षाकोठाको सिस्टिभीबाट निगरानी गरिन्छ।

बिहान ६ बजे विद्यालयको मूलगेट बन्द भई मध्याह्न १२ बजेसम्म विद्यालय (बाँकी पाँचौं पातामा)

गर्मीयाममा लाग्न सक्ने रोगबाट बचाउ र बचाऔं

- पर्याप्त मात्रामा पानी वा शोलिलो पदार्थ पिउने गरौं,
- मौसम अनुसारका तरकारी एवं फलफूल उपभोग गरौं,
- सडेगलेको, बासी, जथाभावी राखिएका खानेकुरा नखाऔं,
- खुला स्थानमा राखिएका चटपटे, पानीपुरी, म:म, चाउमिनजस्ता खानेकुरा नखाऔं,
- धेरै अमिलो, चिल्लो र मसालेदार खाना नखाऔं,
- घरबाहिर हिंड्दा शरीर ढाक्ने गरी लुगा लगाऔं,
- घर, आँगन वा बसोबास गर्ने आसपासका क्षेत्रमा पानी जम्ने, खाल्डाखुन्डी, फोहोरको थुप्रो, कुहिएका वस्तुहरू भएमा हटाइ सफा राखौं,
- व्यक्तिगत सरसफाइमा ध्यान दिऔं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

Make your stay with us is a
memorable experience

Lords Plaza Birgunj is a world class hotel built to treat all types of travelers. This beautiful hotel is equipped with contemporary Rooms and Suites, Business Center, Four Conference Rooms, Three Food and Beverage outlets - Bar, Multi Cuisine Restaurant & Roof Top Dining, Spa, Gym, Pool and Casino.

Diyalo
Lords
PLAZA
Exhilarating Hospitality
Birgunj

Call - 51525252, 98028 19788, 98028 19787

Aadarsh Nagar, Birgunj, Nepal, www.lordshotels.com,

खेलकूदको संसार

आइसिसी टी-२० : अफगानिस्तानद्वारा युगान्डा पराजित

काठमाडौं, २२ जेठ/ रासस

आइसिसी टी-२० विश्वकप क्रिकेट प्रतियोगिता अन्तर्गत मङ्गलवार भएको समूह 'सी'को खेलमा अफगानिस्तानले युगान्डालाई १२५ रनको फराकिलो अन्तरले पराजित गरेको छ। अफगानिस्तानले जीतका लागि दिएको १८४ रनको लक्ष्य पछ्याएको युगान्डा १६ ओभरमा सबै विकेट गुमाउँदै मात्रै ५८ रन बलमा समेटियो। विश्वकपमा डेब्यू गरेको युगान्डाका लागि रोबिन्सन ओबुयाले १४ र रिआजत अली साहले ११ रन बनाउनुबाहेक कुनै पनि ब्याटरले दोहोरो अङ्कमा रन बनाउन सकेनन्। युगान्डालाई ५८ रनमा समेट्ने क्रममा अफगानिस्तानका फजलहक फारुकी एकलैले पाँच विकेट लिए भने नवीन उलहक र कप्तान राशिद खानले समान दुई/दुई विकेट लिए। त्यस्तै, मुजिब उर रहमानले एक विकेट झारे।

त्यसअघि प्रोभिडेन्समा टस हारेर पहिले ब्याटिङ गरेको अफगानिस्तानले निर्धारित २० ओभरमा पाँच विकेटको क्षतिमा १८३ रनको योगफल बनाएको थियो। उसका लागि ओपनरद्वय रहमानुल्लाह गुर्बाज र इब्राहिम जद्वानले अर्धशतकीय पारी खेलेका थिए। गुर्बाजले ४५ बलमा चार चौका र चार छक्का प्रहार गर्दै ७६ रनको योगदान दिए भने इब्राहिमले ४६ बलमा नौ चौका र एक छक्का प्रहार गर्दै ७० रन बनाए। त्यस्तै, महमद नाबीले अविजित १४ रन बनाए। बलिडतर्फ युगान्डाका ब्रायन मसाबा र कस्मस क्येदुटाले समान दुई/दुई विकेट लिए भने अलेपेश रमजानीले एक विकेट झारे। समूह 'सी'मा अफगानिस्तान र युगान्डासँगै वेस्ट इन्डिज, न्युजिल्यान्ड र पपुवा न्युगिनी छन्।

दक्षिण अफ्रिकाद्वारा श्रीलङ्का पराजित

आइसिसी टी-२० विश्वकप क्रिकेट प्रतियोगिता अन्तर्गत समूह 'डी'को पहिलो खेलमा दक्षिण अफ्रिकाले श्रीलङ्कालाई पराजित गरेको छ। अमेरिकाको न्युयोर्कस्थित नासौ काउन्टी इन्टरनेशनल क्रिकेट रङ्गशालामा गएराति सम्पन्न खेलमा दक्षिण अफ्रिकाले श्रीलङ्कालाई छ विकेटले हराउँदै विजयी भएको हो। ७८ रनको सामान्य लक्ष्य पछ्याएको दक्षिण अफ्रिकाले १६ दशमलव दुई ओभरमा चार विकेट गुमाउँदै पूरा गर्‍यो।

दक्षिण अफ्रिकाका लागि क्विन्टन डी ककले २७ बलमा एक चौकासहित सर्वाधिक २० रन जोडे। त्यस्तै, हेनरिक क्लासेनले अविजित १९ रन बनाए। उनले २२ बलमा एक चौका र एक छक्कासहित १९ रन बनाएका हुन्। त्यस्तै, ट्रिस्टन स्टब्सले १३ तथा एडेन मार्करमले १२ रन जोडे। श्रीलङ्काका कप्तान वानिन्दु हसरङ्गाले दुई विकेट लिए भने दासुन शानका र नुवान थुराले समान एक/एक विकेट लिए।

त्यसअघि टस जितेर पहिला ब्याटिङ गर्ने निर्णय लिएको श्रीलङ्काले १९ दशमलव एक ओभरमा सबै विकेट गुमाउँदै ७७ रनमा समेटिएको थियो। श्रीलङ्काका लागि कुशल मेन्डिसले ३० बलमा एक चौकासहित सर्वाधिक १९ रन जोडे भने एन्जिलो म्याथ्युजले १६ बलमा दुई छक्कासहित १६ रन बनाए। त्यसैगरी, कामिन्दु मेन्डिसले ११ रन जोडे। श्रीलङ्कालाई सस्तैमा समेट्ने क्रममा दक्षिण अफ्रिकाका एनरिक नोर्कियाले चार विकेट लिए भने कागिसो रबाडा र केशव महाराजले समान दुई/दुई विकेट लिए।

प्रधानमन्त्री कप भलिबल : एभरेस्ट क्लब विजयी

काठमाडौं, २२ जेठ/ रासस

राजधानीमा जारी प्रधानमन्त्री कप एनभिए महिला तथा पुरुष भलिबल लिग अन्तर्गत मङ्गलवार भएको महिलातर्फको खेलमा एभरेस्ट भलिबल क्लब विजयी भएको छ। एभरेस्टले न्यू डायमन्ड स्पोर्ट्स क्लबलाई पराजित गरेको हो।

त्रिपुरेश्वरस्थित राष्ट्रिय खेलकूद परिषद् (राखेप)को कभर्डहलमा भएको खेलमा एभरेस्टले न्यू डायमन्ड स्पोर्ट्स क्लबलाई ३-० सोझो सेटमा पराजित गरेको हो। एभरेस्टले पहिलो सेट २५-२१ अङ्कले, दोस्रो सेट २५-१९ अङ्कले तथा तेस्रो सेट २५-१८ अङ्कले जितेको हो। जीतसँगै एभरेस्टले तीन खेलबाट नौ अङ्क जोडेको छ। एभरेस्टले यसअघि कर्णाली प्रदेश र त्रिभुवन आर्मी क्लबलाई ३-० सोझो सेटमा पराजित गरेको थियो।

यसैगरी, न्यू डायमन्ड तीनवटै खेलमा पराजित भएको छ। यसअघि उसले सशस्त्र प्रहरी बलको एपिएफ क्लबसँग ३-२ तथा नेपाल पुलिस क्लबसँग ३-१ सेटमा हार बेहोरेको थियो।

आज सम्पन्न पुरुषतर्फका खेलमा गण्डकी प्रदेशले बृहानीलकण्ठलाई ३-१ सेटमा पराजित गर्‍यो। यसैगरी, नेपाल पुलिस क्लबले कोशी प्रदेशलाई तथा त्रिभुवन आर्मी क्लबले सुदूरपश्चिम प्रदेशलाई समान ३-० सोझो सेटमा हरायो। आजै भएको पुरुषतर्फको अर्को खेलमा हेलप नेपालले सशस्त्र प्रहरी बलको एपिएफ क्लबलाई ३-० सेटले पराजित गर्‍यो।

वैदेशिक रोजगारको लागि तालीम

नरेश यादव, पर्सागढी, २२ जेठ/ पर्सागढी नगरपालिकाको आयोजनामा सञ्चालित सुरक्षित आप्रवासन (सामी) कार्यक्रम अन्तर्गत वैदेशिक रोजगारसम्बन्धी सरोकारवालासँग एक दिने अन्तर्क्रिया कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ।

कार्यक्रममा नगरपालिका अन्तर्गत रहेका विद्यालयका शिक्षकशिक्षिका, राजनीतिक अगुवा, सञ्चारकर्मीहरूको सहभागिता थियो। कार्यक्रममा नेपालमा वैदेशिक रोजगारको वर्तमान अवस्था, वैदेशिक रोजगारमा जानु अघि थाहा पाउनुपर्ने प्रक्रिया, तालीम, वैदेशिक रोजगारका लागि श्रम स्वीकृति

लिकाको सङ्ख्या जस्ता विषयमा रामाशङ्कर कुशवाहाले प्रशिक्षण दिएका थिए। फोकल पर्सन चन्द्रकिशोर चौधरीको अध्यक्षतामा सम्पन्न कार्यक्रममा सामी कार्यक्रमका कर्मचारी रोशन चौधरी, नरेश मण्डल, शिक्षा शाखा प्रमुख देवकुमार गिरीलगायतको सहभागिता थियो।

कार्यक्रममा स्वागत मन्तव्य नगरपालिका स्वास्थ्य शाखा प्रमुख नारायणप्रसाद पौडेलले दिएका थिए भने सहजीकरण अवधि ठाकुरले गरेका थिए।

बडियानमा ...

गरेर सञ्चय गर्न शुरू गरेको बताए। उनले आवश्यकता परेको बखत धानखेतीका लागि मलको अभाव हुने भएकोले आफूले भारतीय बजारबाट मल खरीद गरी सञ्चय गर्दै आएको बताए।

नितेश कर्ण, वीरगंज/

यसैबीच, कृषि सामग्री कम्पनी लिमिटेड केन्द्रीय कार्यालयले जेठ २२ गतेसम्म वीरगंज गोदाममा युरिया १३ हजार ९० मेट्रिकटन, डिएपी चार हजार

पाँच सय मेटन र पोटास एक हजार ४६५ मेटन रहेको जनाएको छ।

दैनिक लगत अनुसार यस परिमाणमा मल सञ्चित रहेको कम्पनीले जनाएको छ।

कम्पनीले १२ हजार मेटन डिएपी आउँदै गरेको जानकारी गराएको छ। युरिया मल भने सञ्चित रहेकोले तत्काल नआउने जानकारी गराएको छ।

**National
Healthcare**

!!OPPORTUNITY!!

National Healthcare Pvt. Ltd., one of the leading Pharmaceutical Company in Nepal, invites applications from qualified candidates for the following position:-

Purchase Executive :

- BBA/BBS (Completed or Pursuing)
- Activities related to Purchase

Job Location : Shreepur, Birgunj, Nepal
No. of Vacancy : 1

Interested & eligible candidates are requested to forward their updated resume & cover letter to hrdnhc@gmail.com by 12th June 2024.

No telephonic calls shall be entertained; Only Short listed candidates will be called for an interview.